

Forpligtelse for det Tilfælde, at han fratræder sin Stilling, en Forpligtelse, som skal virke, naar han fratræder. Man har angrebet den Bestemmelse, der her foreslaas, fordi den begrænses til det Tilfælde, at vedkommende afskediges uden at have givet rimelig eller gyldig Anledning dertil. Man har i den Anledning sagt, at dette kan misbruges i højeste Grad, idet en saadan Mand — hvad der ogsaa kan tænkes i det første Tilfælde — kan røbe Driftshemmeligheder, og at det praktiseres meget, at der gøres Forretning ud af de Driftshemmeligheder, med hvilke man er blevet bekendt ved sin Ansættelse eller Deltagelse i Forretningen tidligere. Det er ganske rigtigt, at et saadant Misbrug ikke bør finde Sted, men det nytter ikke meget at nøjes med at sige: I er pligtige at lade være med at røbe disse Hemmeligheder. Det, der trænges til i denne Forbindelse, er Straffebestemmelser, og saadanne Straffebestemmelser findes i alt Fald kun delvis nu; men i det af den Kommission, hvoraf jeg har været Medlem, udarbejdede Udkast til Straffelov findes der en saadan Bestemmelse; den er af Vigtighed til Beskyttelse af Driftshemmeligheder, og den kan tages ud eventuelt til selvstændig Vedtagelse. Men selve det at erklære en Vedtagelse for bindende trods de Grunde, der ellers kan være til at indskrænke dens forbindende Kraft, faar ikke meget at betyde i denne Henseende.

Da Lovforslaget jo vil blive henvist til et Udvalg, skal jeg atter indskærpe, at Formaalet for dette Udvalg væsentlig er at sætte sig ind i dette Lovforslags Grundtræk, saaledes at man om ikke forstaar alle Enkeltheder, saa dog „af Kloen kan kende Løven“. Derfor kan man ikke love, at Udvalgsbehandlingen bliver kort; den kan tage Tid, selv om, som jeg haaber, Udfaldet vil blive, at ingen væsentlig Del af Lovforslaget bliver ændret. Thi det er Hovedsagen, at der ved et nordisk Samarbejde ved disse Love i Forbindelse med mange andre tidligere Love skabes vel kun et Brudstykke endnu af en fælles borgerlig Straffelov, i hvilken de nordiske Synspunkter har gjort sig gældende, og som staar Maal med, hvad man i fyldigere Omfang har skabt i den tyske, den østerrikske, den svejtsiske Lov og er i Færd

med at skabe i den ungarske Lov, medens de romanske Lande jo har haft deres borgerlige Lovbog lige siden Napoleon den Første. At vi en Gang kunde naa saa vidt, hertil vilde det i alt Fald bidrage, om disse tre Love kunde blive gennemført saaledes, at der ingen væsentlig Forskel fandtes imellem de tre nordiske Lande paa dette Omraade.

Justitsministeren (Zahle): Dette Lovforslag har jo faaet en overordentlig venlig Modtagelse af de to ærede Medlemmer, som har udtalt sig om det, og det var ogsaa, hvad man kunde vente angaaende et Forslag, der er udarbejdet af en Række saa indsigtfulde Mænd som dem, der har siddet i denne Kommission og beskæftiget sig med Lovforslagets Udarbejdelse. Idet jeg henviser til de udførlige Udtalelser, som jeg fremkom med ved Lovforslagets Fremsettelse for dette høje Ting, kan jeg i Dag indskrænke mig til at slutte mig til Ønsket om, at der maa blive nedsat et Udvalg til Behandling af dette som af det foregaaende Lovforslag, og jeg kan ganske dele den Opfattelse, som det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) udtalte, at denne Udvalgsbehandling ikke kan ventes at blive kort. Det bliver et meget betydeligt Arbejde at sætte sig ind i dette Lovforslag blot saa meget, som det ærede Medlem med et udmærket Billede sagde, at man „af Kloen kan kende Løven“. Men jeg maa dertil føje, at jeg ogsaa af anden Grund kunde ligefrem ønske, at denne Udvalgsbehandling maatte blive af en vis Varighed. — Det er jo sjældent, at man fra en Ministerplads fremsætter et saadant Ønske, men der foreligger en særlig Anledning for mig til at gøre det. Jeg vilde nemlig tillade mig at betragte det Udvalg, som faar disse Forslag til Behandling, ligesom det Udvalg, der af Folketinget er nedsat angaaende det tredje af den skandinaviske Kommissions Forslag, nemlig Forslaget om Køb paa Afbetaling, som Rigsdagens juridiske Udvalg, til hvilket Administrationen kunde henvende sig angaaende de Spørgsmaal af større Betydning, som i denne Rigsdagssamling maatte rejse sig med Hensyn til Forarbejderne til Retsplejelovens Ikrafttræden.